

03302

RÄKENSKAPSFÖRAREN

1808 8

GUSTAF JOHAN BERGGRENS

SJELFMORD

Begånget Onsdagen d. 17 April kl. $\frac{3}{4}$ till 9 e. m.
i huset N:o 2 vid Köpmantorget, 2 trappor upp,

ener

En kort lefnadsteckning öfver denne olycklige
sjelfspilling.

(Med Porträtt).

Pris: 10 öre Rmt.

STOCKHOLM.

F. L. BLONQVIST, 1861.

B 3021/44

Munter var färden
Uppå lifvets våg,
Fast blott i färden
Du paradys såg.

Dödsengeln kommer
Med timglas och svärd,
Säg hvar du hamnar
I aflägsen verld.

Några ord till våra Läsare.

Då vi nu gå att i korthet teckna denne Sjelfspillings äfventyrliga lif — hvars lefnadstafla har så många skuggor, men få dagar — darra våra händer vid tanken på det hemska och blodiga skådespel, hvori han uppträdde och utförde en själfmördares fasaväckande rol — — på samma gång vi äro öfvertygade om att en hvar, som läser dessa rader, skall hysa ett varmt deltagande för den olycklige, hvars största fel var — att förtvifla och icke hoppas på Herran.

Berggrens Barndom.

På det blomsterrika Oland föddes Gustaf Berggren i Mars månad 1825. Hans Fader, som varit Lektor vid Kalmar Gymnasium, lät gossen fritt springa omkring och leka, samt roade sig ofta med att deltaga i hans muntra lekar. Detta fria sätt alstrade hos Gustaf ett begär att, oberoende af tidsomständigheterna, sedermera handla i öfverensstämmelse med sin egen vilja. Visserligen visade han lust för studier, men hågen tycktes dock uteslutande vara vänd åt de Mathematiska äm-

nenä. Med en gosses hela yrhet hängaf han sig åt sin ålders alla nöjen, var särdeles begifven på skälmstycken, isynnerhet då det gällde fruntimmer.

Hans hulda moder, som ännu lefver och som fått upplefva detta för sitt modershjerta så hårda slag — sökte väl att inplanta i det unga barnahjertat moral och en sann Gudsfruktan, men tyvärr slog de ej djupa rötter derstädes, utan bortdunstade, ju längre hans lefnadsjulle slungades på lifvets stormiga haf.

2.

Berggren som Yngling.

Under en ungdomsåldern och sedan han inhemtat vanliga skolstudier, lemnade han det fridfulla föräldrahemmet och engagerades som Bokhållare på ett Bruk i Kalmar Län. Skicklig som han var att föra pennan och flink i sina göromål, samt särdeles punktlig att fullgöra sina åligganden, tillvann han sig snart sin husbondes hela förtroende, hvilket skulle förskaffat honom anställning som Inspektor å nämnde Bruk om han icke nog lättsinnigt förlösat de honom anförtrodda penningarna. — "Jag kan icke lefva knussligt," utropade han med den häftighet, som var honom medfödd; — "jag vill lefva och dö som en Gentleman." En oloflig kärlekshandel med en flicka af bättre härkomst bidrog också till en del — att han bortbytte denna lugna plats mot det ovissa hoppet, att få en bättre i det — — af lyx och elände öfverfyllda Stockholm.

3.

Berggrens första uppträde i Stockholm.

1852, då naturen var skönast smyckad, såg man en lång smärt yngling, mycket mörklagd och med skarpt tecknade drag, ofta vandra öfver Norrbro och styra sin kosa till det af skugga och svalka så rika Carl 13:s torg. Der satte han sig ned på en soffa och såg ganska nedslagen ut. Det var vid ett sådant tillfälle, som han bemärktes af ett bättre Fruntimmer och som, rörd öfver och deltagande i ynglingens betryckta belägenhet, tog hand om honom, hvilken icke var någon annan än Gustaf B. och skaffade honom plats på ett kontor härstädes. Denna anställning innehade han dock icke länge, emedan begäret att vilja lefva som gentleman gjorde honom försunlig — jemte det den kastade honom in, på vigilansens slippriga stråt; — utan kon-dition och sysselsättning kom han således å nyo på obestånd.

4.

Berggren som Tidnings-utgifvare.

I denna kinkiga belägenhet gjorde han bekantskap med en af våra förnämsta Litteratörer, — Herr X., som fattade vänskap för honom och hade i sinnet att bereda honom en tarflig utkomst. Förslaget att de båda gemensamt skulle utgifva en tidning, kallad "Allmänna Tidningen," antogs och verkliggjordes, hvarvid Berggren, i egenskap af agent, skulle resa ned i lands-orten och skaffa prenumeranter. Detta lyckades också

förträffligt, men B., trogen sin gamla vana, visste snart att surra af med de således hopsamlade prenumerationsmedlen, hvadan Herr X., urstånd att på eget konto fortsätta med tidningens utgifvande, måste, i brist af pengar, inställa dess vidare utgifvande — och detta allt för B—s lättsinne skull.

Berggren i Hamburg, der han arresterades.

Fallen för äfventyr och vinglerier, intrasslade han sig snart i sådana kinkiga omständigheter, att han såg sig nödsakad "sjappa" till Hamburg. En viss herre på 5., af hvilken B. åtnjöt mycken godhet, sökte han att lura på en vaxel å en större summa. Detta bedrägeri upptäcktes likväl snart, hvarföre B., genom polisens försorg i Hamburg, greps och inmanades i häkte. Derifrån utsläpptes han likväl snart, sedan den ädle man, hvilken han så skamlöst velat beluxa, tillgifvit honom hans brott ock afböjt lagens hotande arm mot honom. Straxt derpå återvände B. till Stockholm, der han började på nytt att kasta sig i smutsiga äfventyr.

Hans uppträdande som räkenskapsförare på Fädersneslandets kontor förbigå vi med tystnad, emedan han äfven der utmärkte sig som en vinglare och befläckade sitt namn med hvarjehanda nesligheter.

De många penningtransaktioner, han på sista tiden haft med åtskilliga personer, jemte de qvinnor, till hvilka han stått i ett mer eller mindre förtroligt förhållande — — — nedsänka vi äfven i glömskans

haf, ty att omtala allt detta, skulle blifva både vidlyftigt och hemskt.

6.

Bergrens sista stunder.

Åtföljd af en vaktknekt från "Bysis", anlände han onsdagen den 17 April på eftermiddagen till sin bostad, N:o 2 Köpmantorget, der han klädde sig med största omsorg och högst elegant. Vid 6-tiden på qvällen besöktes han af 2:ne bekanta, hvilka af honom inbjödos att deltaga i en sexa. Efter dess intagande serverades punsch och champagne, hvilket B. med särdeles begärlighet drack. Härunder inträdde den man, som bysatt B., och då B. fick ett vägrande svar af honom att blifva försatt på fri fot, utbrast B. bestämt: "Jag skrifver då sjelf min egen frisedel". ~~hvarpå han gick in i det inre rummet, fattade en skarpladdad pistol, satte dess pipmynning för sitt venstra öga, tryckte af och förpassades till evigheten, hvarifrån ännu ingen återkommit.~~

De inrusande vännerna, förskräckta af skottet, funno ett lik, badande i sitt blod. Skottet var så skarpt, att en del af hufvudskålen kastats mot fönsterposten.

Som en gentleman lefde B. och som en gentleman dog han — — — djupt sörjd och saknad af lurade björnar.

~~längre~~ Efter hvad som blifvit upplyst, lärer B. länge ~~längre~~ angåtts med planen att beröfva sig lifvet; för

hvilket ändamål han inköpt pistol samt amunition, för att, sålunda befria sig från den vanära, som vändade honom, i anseende till alla de förfalskningar, som han, så väl i landsorten, som ock här i Stockholm begått, i thy att han begagnat sig af ett adligt sigill, samt falska namnteckningar, för att förskaffa sig de stora penningesummor, som han under sista tiden af sin lefnad strött omkring sig.

År 1774 den 17 April på eftermiddagen till sin bostad No 2 Köpmansloggen, där han tillförlit sig med äldsta öfversty och äldsta rådet. Vid 6 tiden på kvällen beställes åt honom af 2:ne bekanta, hvilka af honom ingick att deltaga i en fest. Efter dess inledande utvexlades punch och champagne, hvilka B. med särskild begärighet drack. I stället intog han som B. och 4:de B. fick ett vägran till svar af honom att bli till föreståndare för den nämnda B. bestämde sig att skänka honom en vägran. Han gick in i det inre rummet, tillade en skarpbladad pistol, som han hade i sin vänstra öfverbyxor, och följdes af och följdes till evigheten, hvarefter hann ingen återkommit.

De nämnda vännarna, förklarade af skottet, följde ett litet påhållande i ett blod. Skottet var så skarp att en del af hufvudskallen kastades mot föreståndarens post.

Som en gentleman följde B. och som en gentlemann tog han — — — — — öfver sig och såg af händelse följande.

JEAN JACQUES
L'ÉCLAIR